

συναγωγῆς Ἰσραηλιτῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐορτάζωσι τὴν Κυριακὴν διὰ θείας λατρείας. Μεγάλην διήγειρεν ἀντίστασιν ἡ καινοτομία αὕτη, φαίνεται ὅμως πιθανὸν ὅτι οἱ εἰσηγῆται τοῦ μέτρου θέλουσι θριαμβεύσει τῆς μερίδος τῶν ἀντιφρονούντων, ὅτι τοιοῦτον διάβημα ἤθελεν ἐπενέγκει τὴν κατάργησιν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Σαββάτου καὶ πασῶν τῶν μετ' αὐτοῦ συνεχομένων ἱεροτελεστιῶν.

*
*

Πολλοὶ ψυχολόγοι ἀνέλαβον τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος κατὰ πόσον τὰ καλὰ ἢ κακὰ ἐνστικτὰ, τὰ ὑπολινθάνοντα ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ μὴ ἀνδρωθέντος ἔτι ἀνθρώπου, δύνανται ν' ἀναπτυχθῶσιν ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιδράσεων καὶ ποῖον εἶναι τὸ ὅριον τῆς πρωϊμότητος, μέχρι τοῦ ὁποίου δύνανται νὰ ἐξωτερικευθῶσιν. Ἡμεῖς παραλείποντες τὸ φιλοσοφικὸν μέρος, ἐραυζόμεθα τὰ κυριώτερα παραδείγματα, ἅτινα ἀναφέρουσιν οἱ πραγματευθέντες τὸ ζήτημα, καθ' ἃ οἱ μεγάλοι ἄνδρες ἢ οἱ διάσημοι κακοῦργοι ἀπὸ νεαρωπότης ἡλικίας κατέδειξαν τὸ στάδιον, δι' ὃ τοὺς προώριζεν ἡ φύσις αὐτῶν.

Πρῶτον μεταξὺ αὐτῶν βεβαίως δικαιούται νὰ καταταχθῇ τὸ περὶ τοῦ Μόζαρτ θυλούμενον ὅτι πενταετῆς ὢν ἤρξατο παίζων τὸ βιολίον τοῦ πατρὸς του καὶ ἐννεαετῆς συνέθεσε μελωδίαν διὰ κλειδοκύμβαλον. Ὁ Οὐγκὼ ἀναφέρεται ὡς δεκατετραετῆς συνθέσας μέγα δρᾶμα κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ Ἀριστοτέλους. Ὁ Πασκᾶλ δεκαετῆς ἔλυε τὰ δυσκολώτερα προβλήματα τῆς γεωμετρίας. Περὶ τοῦ Βετχόβεν ἐπίσης λέγεται ὅτι ἐκ παιδικῆς ἡλικίας κατέδειξε τὴν κλίσιν του πρὸς τὴν μουσικὴν. Ὁ Ναπολέων διεκρίνετο ἐν τῇ τάξει του διὰ τὴν πρὸς τὰς ἱστορίας τῶν πομῶν καὶ τῶν μαχῶν προτίμησίν του. Ὁ Λασεναιρ νεαρῶτατος ἠθέλησε νὰ πνίξῃ ἕνα μεθ' οὗ συνεκοιμήτο ἐν τῷ δωματίῳ καὶ ἐπλκστογράφησεν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ πατρὸς του. Ὁ Τρόμπαν πολλὰκις παρῆσεν ἀφορμὴν νὰ προμαντεύσῃ τις ὅτι κατήντα εἰς τὴν λαμπροτόμον, καὶ μακρὸς ἐπακολουθεῖ ὁ κατάλογος ὅλων τῶν ἀγενεῶν σοφῶν ἢ ἀγρίων, οἵτινες ἐδείχθησαν ἀνώτεροι τῆς ἡλικίας των προαγγέλλοντες τὸ μέλλον αὐτῶν.

*
*

Ὅταν ὁ Λουδοβίκος ὁ ΙΔ' μετέβη εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Mons, ἡ κυρία Μαιντενὸν εἶπε πρὸς τὸν Λουδοά » Μὰς ἐγγυᾶσθε περὶ τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως; — Ὅχι: ἀπεκρίνατο ὁ ὑπουργός, ἐγγυῶμαι περὶ τῆς δόξης του.

*
*

Ὁ ἐσχάτως ἀποθανὼν μέγας γάλλος νομοδιδάσκαλος Φωστὲν Ἐλί πρὸ πολλοῦ εἶχε παύσει μετερχόμενος τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου ἢ μάλλον ἐλάχιστα μετῆλθεν αὐτὸ ἀφιερθεὶς ἀρχῇθεν εἰς τὴν μελέτην τῶν νόμων καὶ τὴν συγγραφὴν. Αἰτία τούτου δὲν ἦτο φυσικόν τι ἐλάττωμα ἢ ἄλλη παρομοία ἀφορμή, διότι καὶ ῥητορικὰ χαρίσματα ἀρκετὰ εἶχε καὶ θάρρος ἱκανὸν καὶ ἱκανὰς ἐπιτυχίας κατήγαγεν ἐν ἀρχῇ τοῦ σταδίου του· ἀλλὰ περιέργως τὸν

εὐθὺν ἄνδρα ἀπεγοήτευσαν ἀντὶ τῶν ἀποτυχιῶν, ὡς συμβαίνει συνήθως, αἱ ἐπιτυχίαι του. Καὶ ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι ἀρκετὰ δυσέβητον καὶ ἰδίως παρ' ἡμῖν ἰδοὺ ἐν τῶν πολλῶν ἀνεκδότων τοῦ βίου του τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ἀπομακρύνσεώς του, ἥς λέγεται ὅτι καὶ τοῦτο ὑπῆρξεν ἐκ τῶν μᾶλλον συμβαλόντων περιστάτικων.

Ἡμέραν τινὰ προσεκληθὴ εἰς μίαν τῶν φυλακῶν τῶν Παρισίων ὅπως ἴδῃ ὑπόδικόν τινα, κατηγορούμενον ἐπὶ κλοπῇ μεγάλου ἀριθμοῦ μετοχῶν ἐκ τινος Τραπεζίης. Ὁ πελάτης ἐξέθηκεν εἰς τὸν δικηγόρον ὅλα τὰ ὑπὲρ τῆς ἀθωότητός του ἐπιχειρήματα, τὸν διεβεβαίωσεν ὅτι ἦτο ἀθῶος καὶ τῷ ἀνέθηκε τὴν ὑπεράσπισίν του. Πράγματι δὲ μετ' ὀλίγον προσδιωρίσθη ἡ δίκη αὐτοῦ καὶ ὁ Φωστὲν Ἐλί προσῆλθε καὶ ὑπερήσπισε δι' ὅλης τῆς δυνάμεως τοῦ λόγου καὶ τῶν γνώσεών του τὸν κατηγορούμενον, ὅστις καὶ ἐκηρύχθη ἐν βοῇ καὶ παμπληθεὶ ἀθῶος.

Τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν δίκην κύριός τις εὐπρεπέστατα ἐνδεδυμένος καὶ εὐγενεστάτου ἐξωτερικοῦ ἔκρουε τὴν θύραν τῆς κατοικίας τοῦ Φωστὲν Ἐλί. Ἦτο ὁ πελάτης του, ὅστις ἤρχετο νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ καὶ νὰ τὸν πληρώσῃ διὰ τὴν ὑπεράσπισιν. Ἐκτελεσθέντων καὶ τῶν δύο τούτων ἦτο ἤδη ἔτοιμος νὰ φύγῃ, μὲ τὸν πῆλον εἰς τὴν μίαν χεῖρα καὶ τείνων τὴν ἄλλην πρὸς τὸν νομομαθῆ, ὅτε αἰφνης μειδιῶν:

— Μίαν τελευταίαν συμβουλήν, ἀγαπητὲ διδάσκαλε. Ἐμπορῶ τώρα ἀκινδύνως νὰρχίσω νὰ πωλῶ τὰς μετοχάς; Ὁ ἀπλοϊκὸς Φωστὲν Ἐλί ἔμεινε κατάπληκτος καὶ ἀνυχδος.

*
*

Ὁ στρατηγὸς Κατινά, πληγωμένος κατὰ τὴν μάχην τοῦ Chiari, ἔμεινεν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἀκλόνητος καὶ προσεπάθει νὰ παρατάξῃ τὸν στρατὸν: «Ποῦ θέλετε νὰ ὑπάγωμεν; εἶπεν αὐτῷ ἀξιωματικὸς τις ἐμπρὸς εἶναι ὁ θάνατος.—Καὶ ὀπίσω τὸ αἶσχος, ἀπεκρίνατο ὁ στρατηγός.

ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΛΑΡΕΤΥ

Ὁ Ἰούλιος Κλαρετὺ ἐγεννήθη τὴν 3 Δεκεμβρίου 1840 εἰς Limoges: ἐξεπαιδεύθη εἰς τὸ Λύκειον τοῦ Βοναπάρτου καὶ δὲν ἐδράδυνε διὰ τῆς ἐκτάκτου ἐφεύας του νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Figaro, τῆς Revue francaise, la France, l' Illustration κλπ. Εἰς τὸν γαλλογερμανικὸν πόλεμον ἠκολούθησε τὸν στρατὸν τοῦ Ρήνου ὡς ἀνταποκριτὴς τοῦ Rappel καὶ τῆς Opinion nationale. Συνέγραψε δὲ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς πλεῖστα ὅσα φιλολογικὰ ἔργα.

Ὁ Ἰούλιος Κλαρετὺ γνωστὸς διὰ τὸν φιλελληνισμόν του μετὰ τὰ τελευταῖα μάλιστα ἐν Παρισίοις συμβάντα περὶ τῆς λέξεως Grec ἀπέκτησε τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων, ἥς ἐλάχιστος φόφος καὶ ἡ ἐν τῷ Ἀττικῷ Μουσεῖῳ δημοσιευομένη σήμερον εἰκὼν του.